

ærede Taler anførte om de af mig anførte Grundsætninger, vil jeg korteligt svare ham derpaa, at hver har sin egen Maade at være paa; det er nu min Maade at være paa, at være aldeles oprigtig, at holde mig til det, som efter min Overbeviisning er det Rette og udtale det paa rette Sted, og det, mener jeg, er her. Jeg er ikke kaldt herhen, for at staae som En, der fremsætter Noget, han ikke meente; jeg taler af Hjertets Grund, naar jeg taler; jeg kommer ikke frem med Noget, som jeg i fierneste Henseende siden efter kan vente Bebreidelse for, at det ikke har stemt med mine tidligere Handlinger eller med den Overbeviisning, som jeg tidligere har havt. Jeg troer saaledes, at den ærede Landstingsmand har været aldeles ubesvøiet til at fremsføre saadanne Uttringer. Naar han forresten har anført, at jeg skulde have yttret, at jeg stod i den Formening, at Enhver for Fremtiden kunde føre Bøsse med sig overalt (Holberg: Ja!), og flyde paa Andres Marker, og det var Tilfældet, efter hvad Loven havde bestemt, saa har jeg sagt, at Loven har tildeelt Friheden i smaa Portioner til Landboerne, og naar den ærede Landstingsmand, som jeg antager, er bekendt med Lovens Indhold, vil han ogsaa have bemærket, at det er kun paa egen Lod, at man er berettiget til at føre Bøsse, eller øve Jagt. Den ærede Rigsdagsmænd har ogsaa meent, at jeg ikke havde Lov til at fortolke Loven, som jeg vilde; jeg har aldeles ikke indladt mig paa Andet, end at udtale det Indtryk, denne Paragraph gjorde paa mig, og jeg tillader mig at gjentage, at det forekommer mig, at hvad den siger, er det Samme, som om man vilde sige, Jagtretten skal for Fremtiden være fri; I kunne under Paaskud af at flyde Spurve, Krager og de andre her nævnte Dyr paa Eders Lodder, flyde hvad I vilde. Det er aabenbart, naar man skænder det Ringeste til Forholdene, at friste og tilskynde Enhver, der er passioneret Jæger, til at gjøre sig skyldig i Krybskytteri, og det er rimeligt, at de Fleste, som ere passionerede Jægere, ville søge at faae deres Lyft styret paa denne Maade. Jeg kan tilforladeligt med min bedste Villie ikke faae anden Fortolkning ud af denne Paragraph. Der er, som tidligere bemærket, vistnok den Inconsequens i den ærede

Minoritets Indstilling, at den tillader at anvende Skydevaaben paa Vildgæs, som gjør, at jeg ikke kan stemme for Indstillingen, men jeg skal afholde mig fra at stemme; men derimod skal jeg stemme mod hele Loven, thi jeg finder, at der ikke er tilstaaet Frihed nok.

Nyholm: Man er virkelig noget i Forlegenhed ved at tale om den Sag, som her foreligger, thi egentlig er her jo blot Spørgsmaal om hvorvidt Skydetilladelsen for Vildgæs skal udvides til Spurve og Krager. Vi have imidlertid hørt meget alvorlige Foredrag om den store Moralitet, som Folk ere i Færd med at gaae over til, og, da det alt er berørt af Andre, mener jeg, at jeg, skjøndt jeg ikke veed, hvorvidt jeg tør gaae, vel ogsaa tør gaae ind paa denne Gjenstand. Der som det virkelig er Tilfældet, saaledes som vi have hørt af 2 af Thingets høiærværdige Medlemmer, at Folk staae paa et saadant Trin, at de skulle blive saa gode og fuldkomne, at de aldrig ville overtræde Loven, lader os saa holde op med at give Love, lader os give dem Frihed i alle mulige Retninger, lader os ikke komme frem med flere Love, der skulle værne om hver Mand's Ret; de behøves jo da ikke, naar Folk virkelig ere saa gode, som de ærede Herrer have søgt at faae os til at troe. Jeg idetmindste troer det imidlertid ikke, idet jeg huffer paa, hvad der staaer i Valles Lærebog, at Menneskene ikke ere saa gode, som de burde være (Munterhed), og saaledes vil det gaae til evig Tid, og derfor komme vi til nu og altid at have Love, der beskytte hver Mand's Ret her i Landet. Man har udhævet, og navnlig har et geistligt Medlem fra Fyen (Holberg) henledt Opmærksomheden paa, at Ordføreren i det klare Foredrag, hvormed han idag indlede Forhandlingerne, ikke havde godtgjort, at Misbrug ville finde Sted, men selve det ærede Medlem har imidlertid dog selv indrømmet, at disse Misbrug ville finde Sted, idet det er undsluppet ham engang, at det dog nok vilde lede til, at der blev skudt en Hare engang imellem. Det er just Sagen; det vil lede til Misbrug, naar man beholder Bestemmelsen i § 14, det kan ikke være Andet. Jeg kan i denne Henseende i Et og Alt henholde mig til den aabne og frie Fremstilling,